

ఆడదాని జీవితం...

రచన:

శ్రీ. డి. ప్రేరాజు

'వ్రాయింటికి వెళ్ళనానే మా శ్రీకుతి దాకు నివేదించే సాధింపులూ, మీ యింటికి పోగానే మీ ఆమ్మగారు ఇవ్వబోయే బహుమానాల సంగతి ఆలోచించు' అన్నాడతను.

'ఏమిటి మాస్టారు! మీ రెప్పుడూ ఇంతే. చరిత్ర ఎంతో క్షతాహలంతో తెలుసుకొనిపోతే జూనియర్ క్లాసు స్టూడెంట్లు అంటేనే మీకు ఇష్టమండదు. సినియర్ స్టూడెంట్లు మీ కదో త్రవ్వ తలకెత్తుతారని ఆశ' అంది చెప్పి పొడుపుగా, ఆమె సందేహం తీర్చలేదనే ఉడుకు మోతనంతో.

ఇంతలో వారి ప్రక్కననుండి, చూడ ముచ్చటగా నున్న పొడుగాటి తెల్లని రంగుల ఫ్లిమత్ కారు వారిరువురినీ దూసుకొని వెళ్ళిపోయింది. ఆ కారు హెడ్ లైట్స్ కాంతి వారిపై పడి, కారులోని వారికి వీరెవరో తెలిసి ఉండవచ్చు. కానీ వారిరువురికీ మాత్రం కారులోని వారు అగుపడలేదు.

అతను శశికి 'గుడ్ నైట్' చెబుతూ, "శశి ఇంక చరిత్ర పాఠాలు బీచ్ లో ఆపివేద్దాం. నన్నెప్పుడూ స్టాఫ్ రూమ్ లో, విక్రాంతి సమయాల్లో కలసుకొని, నీ సందేహాలు తీర్చుకో. ప్రతి రోజూ, రాత్రి ప్రొద్దుపోయే వరకూ, మనమీ బీచ్ లో కూర్చుని చర్చించేవి చరిత్ర సంగతులైనా, నీ గురించి పలువురు పలువిధాలుగా మాటలాడుతారు. మగవాడిని, వివాహితుడనైన నా గురించి చింతలేదు. నీవు అందమైన ఆబలవు. అవివాహితవు. ఆ మాటలే నీ భవిష్యత్ జీవితపు బాటను దుర్గమయి ధూయిస్తూ చేస్తుంది' అని వెళ్ళిపోయాడతను.

శశి బి. ఏ. మొదటి సంవత్సరం చదువుతోన్న చిన్నారి. ఆమె తన నల్లని సోగ కనులతో కాలేజీ క్రాశ్యనందరినీ మణ్ణాలుగా మారుస్తోంది. సింహమధ్యే, చంద్రబింబానినే, హరినాక్షిణే, లతాంగి-మున్నగు కవిశేఖరుల వర్ణనల కర్తమైన కవితారాణియై, శృంగార నాయకివలె ఉన్న ఆమె, తన వయసు సోగ గుల గోడుగా కలిగి తెచ్చుకొన్న కులుకు బెళు

కుల నడకలను కనిన కాలేజీ విధ్యార్థులందరూ ఆపర దేవదాసు అయ్యారు. పి. యు. సి. లో చేరిననాటి నుండి నేటివరకూ ఆమెయే మిస్ కాలేజీగా వ్యవహరింప - బడుతోంది, శృంగారకొండను ప్రధాన విషయంగా తీసుకొని పరిశోధిస్తూన్న కొందరు విధ్యార్థులచే ఆమె అప్పుడప్పుడు అద్దంలో చూసుకొని తన అందానికి తానే సమ్మోహితురాలయేది. పక్కంటి పిన్నిగారి పాపాయిని ఎత్తుకొనిన సమయంలో, ఏడాది ఆయినా నిండని ఆ పసిపాప కూడా శశి లేత గులాబి రంగు బుగ్గలను చూసి, ఏదో తినేవస్తువు అని భ్రమిసి, తన చిన్నారి చిరుబోసి నోటితో నాకబోయేటంతలో, తన సొంపగు చెక్కిళ్ళు ఎక్కడ మలినమవుతాయో అని, 'ఆ.....ఆ.....ఏమిటి పాప అల్లరి. నీకు కూడా నా అందమేనా కావలసింది' అని ఆ పాపను ముద్దిడి, ఆ ప్రయత్నం నుండి విరమింపజేసేది. అందాన్ని అంటనంతనేపే ఆకర్షణీయంగా అగుపడేది. అంటుకోబోతే ఎండమావులవలె అదృశ్యమవుతుందని ఆ పసి పాపకు ఎలా తెలుస్తుంది. ఏమిటి ఈ పిచ్చి. ఎందుకో ఈ 'అనాం' అనే ఈ వెర్రి. ఎవరికొరకో? ఎంతకాల మో? ఈ అందాన్నింత పదిలంగా కాపాడడం? ఏమిటో ఈ జీవితపు పరమార్థం?—మున్నగు పిచ్చి పిచ్చి ప్రశ్నలు తనను వేధిస్తూనే తల్లడిల్లిపోయేది. శశి లేత హృదయం. ఇట్టి ఆలోచనలు ఆమెను ముప్పిరిగొని ఉన్న సమయ్యలో, శశి పరాకును గమనించిన పసిపాప, గభాలున తన చిట్టి నోటిని శశి చెక్కిళ్ళకు అంటించి చక్కిలిగింతలు కలిగించి, చిట్టిబోసి నోటితో చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, నా ప్రయత్నంలో జయమొందానన్నట్లు, విజయ గర్వంతో చూసేది శశివంక. ఆవిధంగా పసి పాపచే మోసగింపబడి, ఆ పాప ఆనందం కొరకు తన ఆందం ఉపయోగపడినట్లుగా, తన ఆందచందాలూ వయసు సోగసులూ తనకు తెలియకనే పరుల అధినం కావుకదా అనే భయంకర ఆలోచన కలిగేది, ఆమె క

కాలేజి మెయిన్ గేటుకు సుమారు ఐదు ఫగ్లాంగుల తర్వాత ఊరిలోనికి పోయేటందుకు గల, జనసంచారం కొంచెం తక్కువగా ఉన్న ఒక రోడ్డుకు అడ్డంగా, తన చూడముచ్చటైన పొడుగాటి తెల్లని రంగుగల కారును నిలిపి, తన ప్రణయ సామ్రాజ్య రాజ్ఞిని నిజంగా తన హృదయరాణిగా చేసుకోడానికి అనుమతి అడుగుటకు ఆ ప్రణయ దేవతనే జపిస్తూ వేచి ఉన్నాడు, శశియొక్క అసంఖ్యా ప్రేమ పూజారులలో ఒకడయిన మధు.

రానే వచ్చింది, అతని ఊహసుందరి. దారి కడ్డుగా ఉన్న కారును చూసి, అటుపిమ్మట అతనిని చూసి 'ఓహో ఇది నీ ప్రతాపమా' అని, అనుకొని, ప్రక్కనుండి కొంచెం కష్టంతో పోబోతూంటే కారును అడ్డు తొలగించి, అమెను వెంబడిస్తూ 'మేడమ్ నా లేఖ అందిందాండీ' అని అడిగాడు. మధు, మధురంగా ఘోషాలనిస్తూ కాయశక్తులూ ఆ ప్రేమ ఇంటర్వ్యూలో జయమొంద యత్నిస్తూ 'మిస్టర్ ఇది నీ జీవితంలో ఎన్నో సార్లైనా, నాకు సంబంధించినంత వరకేది ప్రథమ

అనుభవం కనుక తీమిస్తున్నా, ప్రేమిపాలుకు ఫిర్యాదు చేస్తే నా ప్రాణాలకు ఉసూరు మనుకొంటూ డిబార్ అవుతావు జాగ్రత్త' అంది తాదాకారంతో,

'అందని మ్రాని పండ్లు పుల్లన' అను సామెతను సార్థకపరచేలా, అమె తన కోరికను మన్నించలేదనే ఉడుకు మొత్తనంగో, అప్పటి అమె రూపాన్ని చూచిన మధు పేంకిగా ఆగ్రహంలోకూడ అందంగానే ఉంటారండి మీరు. గుణం లేనివారైనా పౌరుషం లేనివారు మాత్రం కాదు.

మీ ప్రేమ భిక్షుకొరకై మీ పాదములపై పడి వేడుకొన్న సర్వ అర్హతలూగల నన్ను కాదని కాలదన్ని అనరాని పరుషు వాక్యాలు పలికినారు మీరు. నేడు నే పొందిన పరాభవానికి ఫదింతలు మీరూ ఒకనాడు నా చేతనే పొందగలరు. అన్నప్పడల్లా అందరికీ అనుకూలంగా ఉంటుందని భావించకండి' అని కారును వెనుకకు మరల్చి, విసురుగా వెనుదిరిగి పోయాడు, అందచందాల ఆరాధకుడలా ఆభివవ వుండరీకుడయిన ఆందాల మధు.

THE VYSYA BANK LIMITED

Estd : 1930

::

A Scheduled Bank

Registered Office & Head Office :

VYSYA BANK BUILDING, Avenue Road, Bangalore-2.

SRI YADALAM S. GOPALAKRISHNA SETTY, Chairman.

SAFE DEPOSIT LOCKERS

of various sizes are available at reasonable rates at HEAD OFFICE, Bangalore City.

INTEREST ALLOWED ON
SAVINGS BANK DEPOSITS AT

3 1/4 % P. A.

Interest Allowed on Fixed Deposits for 1 to 5 Years
at 4 1/2% to 5 1/2% P. A.

Save and Earn through our NEW CUMULATIVE DEPOSITS
Interest yield from 5% to 5 3/8% P. A.

THREE YEARS CASH CERTIFICATES yielding Interest
about 5% P. A. are being issued.

PLEASE CONTACT ANY OF OUR OFFICES :

J. SURYANARAYANA CHETTY,
General Manager.

ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన నేను, 'తమవలెనే చదువు కొనుటకు వచ్చిన, ఇట్టి అబలలవై మధువంటి వారెందుకో మృగతుల్యులై ప్రవర్తిస్తారు' అనుకొంటూ, అది గమనిస్తూ, అచ్చటనే నిలబడ్డా నేను కూడా. కాలేజీలో సాధారణంగా ఇటువంటి విచిన్న సంఘటన జరిగినా చుట్టూమాగే విధ్యార్థిని విధ్యార్థులు తాము ఆ దురటనను విధంగానూ నివారించరు సరికదా, అది ఏదో తమాషాగా చూసి ఆనందిస్తూ విలాసంగా ఫోజులు ఇస్తూ నిలబడతారు. ఎదువుండు కాకికి రుచి! ఈ సంఘటన ఆరంభమయిన తక్షణంకూడా అదేవిధంగా అప్పుడే తరగతులలోనికి ప్రవేశించబోతూన్న విధ్యార్థిని విధ్యార్థులు అచ్చట గుమిగూడసాగారు.

ఆమె మాటలను విన్న మధు సిగరెట్ పొగను విలాసంగా రింగులు రింగులుగా ఆమె కళ్ళలోనికి ఊదుతూ 'మా చెల్లెళ్ళూ అక్కలూ నీవలె రాత్రిళ్ళు పాఠాల కోసం బీచ్ కి పోరు' అన్నాడు.

ఇక నేను ఊరుకోలేక 'ఇది మన కాలేజీ ప్రతిష్ఠకే భంగకరమైన విషయం. ఆ అమ్మాయి వ్యక్తిగతపు గొడవలను గురించి మాట్లాడడం, నీవంటి అన్నంతింటూన్న విధ్యార్థులకు తగనిపని. ఇక ఈ దుస్సంఘటనకు ఇంతలో మంగళం పాడి మర్యాదగా నీవు నిష్క్రమించటంలే మనమందరం ఇప్పుడు ప్రిన్సిపల్ వద్దకు పోవలసి ఉంటుంది,' అన్నాను ఒడలెరుగని కోపంతో ఆవేశంగా.

అందమైన అమ్మాయిని విడిపిస్తూంటే మిగతా విధ్యార్థులందరివలెనే నేనుకూడా ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ ఆ సన్నివేశాన్ని చూసి ఆనందించి ఊరుకొనక ఆవిధంగా వ్యతిరేకంగా పలకడంలోనే మధు, తనకు బలమైన ప్రతిపక్షుడు ప్రతిఘటన ప్రారంభమైనదని గమనించి నీ వామె తరఫున 'వకాల్తా' వుచ్చుకొన్నావా? అని గొణుకుకొంటూ నిష్క్రమించాడు.

భరింపరాని ఆవమానంతోనూ, దుఃఖంతోనూ చుట్టూ తోటి విధ్యార్థిని విధ్యార్థులు కాకిమూకలవలె మూగి చూచే చూపుల చూపులతో, చిత్రవధ కావింపబడు తూన్న, ఆ లేజనరాలికి నేను అండగా నిలబడడంతో, కొండంత ధైర్యం వచ్చి—తన దుఃఖాన్ని దిగ మ్రింగుకొని, ఆ అల్లరిమూక బారినండి రక్షించిన నాకు

నిండు హృదయంతో నమస్కరిస్తూ కృతజ్ఞత తెల్పి 'అవమానాన్ని చే దహింపబడుతూన్న ఈ అభాగ్యురాలిని ఆదరించి రక్షించారు. మీరు ఈ దీనురాలికి చేసిన సహాయాన్ని భగవానుడెన్నడూ మరువడు' అని పోబో తూంటే, నేనామెతో 'చూడండి లోకులు కాకులు. అందులోనూ మన కాలేజీ విద్యార్థులు తోకలేని కోతులు. వారి ఇకిలింపులకు, వెకిలి మాటలకు మీరు అనవసరంగా భాధపడకూడదు.

"మీరు భాధపడినకొద్దీ ఇంకా ఏడిపిస్తారు. మీరు ఏమీ అత్యుపేక్షక—పోతే తాము పడ్డ శ్రమ వృధాయని ఆ ప్రయత్నంనుండి వారు విరమించుకొంటారు. ఎగిలే బంటినే ఎవరైనా కొడతారు. పలికే వీణనే ఎవరైనా వాయింప ప్రయత్నిస్తారు. ఎరగని బంటిని, ముగవోయిన వీణనూ ఎవరూ చూడనైనా చూడరు. ఈ సత్యాన్ని దయచేసి మీ రెన్నడూ మరువకండి' అని నా తరగతి గదిలోనికి వెళ్ళిపోయాను.

మరుసటి సంవత్సరం.....
 'ఏమండీ బి. ఏ. సీనియర్ తరగతి విద్యార్థులగది ఇదే నాండీ' అని ఎవరో పలకరిస్తే వెనుదిరిగి చూసాను. ఇంకెవరూ, నాడు మధువలన నలుగురిలోని ఆవమానింపబడిన శశిరేఖయే. 'ఓహో మీరా రండి రండి ఇదే ఇక నుండీ మీ తరగతి గది అన ఆహ్వానించాను. 'మరి మీరూ.....' అంది. ఇంకా ఈ విడుకూడా ఈ తరగతిలోనే ఉన్నారేం మహానుభావా' అనే భావంతో. 'నిరుడు మధ్యలో కారణాంతరాలవలన మానివేశానండీ. కనుక మీవంటి పిన్నలతో చదువువలసి వస్తోంది.' అన్నా సిగ్గుతో.

నా ప్రక్కనున్న మిత్రునివంక కుతూహలంగా దూసింది, 'ఎవరా అన్నట్లు' నడరుగా అనే కరుణ కుమార్ వంటి సుందర యువకుల వంక యువతులు అశక్తితో చూడడంలో వింత ఏమీలేదని, నేను భావించి 'ఇతను నామిత్రుడు కరుణకుమార్' అని ఆమెకు పరిచయంచేసి, అతనితో 'ఈమె, గత రెండేండ్లనుండీ మన కాలేజీ అందాలరాణిగా చెలామణి అవుతోంది. ఈ ముడు ఏండ్లలోనూ ఈమెను అందంలో అధిగమించగలవారెవ్వరూ మన కాలేజీలో చేరలేదు.

(సకేషం)

*

*